

ČESKA REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobkyně: **Marie F.**, v řízení zastoupené JUDr. Beátou Burianovou, advokátkou se sídlem Mariánské Lázně, Hlavní 161 proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, Ústřední pozemkový úřad, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.1.2008, čj: 10454/2007-13110

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně se žalobou podanou původně u Krajského soudu v Praze, následně postoupenou Městskému soudu v Praze, domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu (dále jen žalovaného správního orgánu) ze dne 7.1.2008, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Strakonice čj: PÚ/K 08101,2,3,4/2005/RI ze dne 20.12.2005 a citované rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Strakonice byl schválen návrh komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Metly, Předmíř (včetně přilehlé části k.ú. Záhorčice u Lnář), Řiště a Zámlyní.

Žalobkyně nejprve uvedla v podané žalobě, že je na základě rozhodnutí Okresního pozemkového úřadu Strakonice ze dne 4.5.1995, čj: PÚ/841/92/P/Č/2 vlastníci vyjmenovaných nemovitostí v k.ú. Metly, obec Předmíř, další vyjmenované parcely pak žalobkyně získala jako dědička. Následně dne 20.12.2005 byl rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Strakonice, čj: PÚ/ K 08101, 2,3,4/2005/R1 schválen návrh komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Metly Předmíř (včetně přilehlé části k.ú. Zahorčice u Lnář), Řiště a Zámlyní, jehož přílohou je nepodepsaný soupis nových pozemků ze dne 11.12.2005 a grafická příloha k uvedenému rozhodnutí celého k.ú. Metly. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 5.1.2006 odvolání, nadepsané jako připomínky k rozhodnutí o schválení návrhu do komplexní pozemkové úpravy a žádost o řešení. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že tyto vznesené připomínky měly být ve správním řízení řešeny jako odvolání a pokud správní orgán dospěl k závěru, že odvolání je nedůvodné, měl o něm rozhodnout. Správní orgán po té, co neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení, sdělil tuto skutečnost žalobkyni vyrozuměním ze dne 20.11.2006. Žalobkyně uvádí, že pochybení spatřovala v postupu správního orgánu zejména proto, že na základě rozhodnutí došlo k zásahu do vlastnických práv, který je nepřiměřený veřejným potřebám a obecnému zájmu. Navíc ji správní orgán nevyzval k odstranění vad podání.

Zásadní pochybení spatřuje žalobkyně v tom, že nebyly nijak vyřešeny rozdíly ve výměrách pozemků, když v době hospodaření JZD na pozemcích došlo k velké změně ve výměrách a druzích pozemků. V rámci řízení o výměně nebo přechodu vlastnických práv žádala o vyhotovení geometrického plánu a další námitkou byla ta skutečnost, že k některým nemovitostem, k nimž by měla získat vlastnické právo, neexistuje přístupová cesta a tyto nemovitosti není tudíž možné zemědělsky využívat.

Až 7.1.2008 bylo vydáno rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu Praha, čj: 1054/2007, jímž bylo rozhodnuto tak, že se rozhodnutí čj: PÚ/K 08101, 2,3,4/2005/RI potvrzuje a odvolání se zamítá. Žalobkyně namítá, že žalovaný nerespektoval zákonem stanovený postup, když ve věci odvolání dne 30.3.2007 realizoval ústní jednání se žalobkyní, o odvolání však nebyli vyrozuměni ostatní účastníci řízení, kteří tak neměli možnost se k odvolání vyjádřit. Navíc kromě jednání 30.3.2007 nebylo jednání s účastnicí řízení, a žalobkyně se tedy nemohla v rámci odvolacího řízení vyjádřit k nově nastalým skutečnostem po vydání zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19.10.2007, sp. zn. 10 Ca 102/2007.

K opakovaným tvrzením pracovníků obou pozemkových úřadů, že žalobkyně mohla vznést připomínky k návrhu komplexní pozemkové úpravy jen do 25. 11.2005, konstatuje žalobkyně, že návrh prostudovala na Ministerstvu zemědělství, Pozemkový úřad Strakonice dne 2.11.2005 a požádala pozemkový úřad o stanovisko k jejím námitkám ze dne 9.12.2004 k nepodepsanému soupisu nároků vlastníků pozemků dle § 8 zákona č. 139/2002 Sb., na které nedostala odpověď. Dále vznesla otázku, jak budou řešeny zjištěné rozdíly ve výměrách druhů pozemků na pozemcích č. 229, 230, 235, 343 a 344 v k.ú. Metly a zda bude vypracovaný geometrický plán, který by určit správné výměry a hranice jednotlivých druhů pozemku a na tyto otázky také nedostala odpověď. Důkazem rozdílnosti ve výměrách druhů pozemků podle stavu katastru nemovitostí z roku 1993 – 1998 je uvedení druhů pozemků, jejich výměr a cen jen podle pozemkové knihy – pozemkového katastru, je nepodepsaný soupis nároků vlastníků pozemků ze dne 11.11.2004. Také o nich svědčí kopie části mapy Pozemkového úřadu Strakonice ze dne 2.11.2005, ze které je zřejmé, že tvar bývalé pastviny, označené p.č. 344 o výměře 1007 m², v k.ú. Metly, je vložen do lesního pozemku, jehož

výměry podle nepodepsaného soupisu nových pozemků ze dne 11.12.2005 má nové p.č. 2226 a novou výměru 1227 m².

Žalobkyně dále vytýká žalovanému, že neposuzoval v průběhu řízení skutečnost, zda je nezbytný zásah do vlastnictví, zda takový zásah není konán v míře větší, než je nezbytně nutné. V daném případě pozemkovými úpravami došlo k vytvoření kompaktního, souvislého celku, k němuž není možný přístup a tím zároveň v plném rozsahu umožněn výkon vlastnického práva. Skutečnost, že přes tento ucelený územní celek vede umělý vodní tok, nelze považovat za veřejný zájem opodstatňující pozbytí vlastnického práva k předmětným nemovitostem. Žalobkyně se domnívá, že postačujícím zásahem do vlastnického práva žalobkyně by bylo omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, kdyby žalobkyně byla povinna strpět na svém pozemku regulační tok a byla zavázána povinnostmi poskytovat potřebnou součinnost při udržovacích pracích. Odejmutí vlastnického práva není zásahem přiměřeným veřejnému zájmu. Její podpis na soupisu nových pozemků je pouze potvrzením o převzetí tohoto dokladu. Nepřiměřeným a neodůvodněným shledává žalobkyně zásah do svého vlastnického práva také z důvodu, že náhradní pozemky tvoří tři separátní celky, které jsou v prostoru od sebe značně vzdálené a navíc k pozemkům parc.č. X a Y není přístupová cesta, což není zhojeno ani tím, že již existuje projekt na realizaci přístupové cesty. Žalobkyně je tedy přesvědčena o tom, že by jí měly zůstat ve vlastnictví pozemkové parcely zapsané na L.V. č. X pro k.ú.Metly.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že postupoval v řízení dle zákona č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991, o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o pozemkových úpravách). Uvedl, že žalobkyně vstupovala do komplexní pozemkové úpravy (KPÚ) s celkovou výměrou podle upraveného stavu 4,4944 ha v ceně 130.992,38 Kč a vzdálenosti 663 metrů. Podle soupisu nových pozemků činí nově navrhovaná výměra 4, 5030 ha, cena 134.131,45 Kč a vzdálenost 659 metrů. Dle § 10 odst. 2, 3 a 4 zákona mohou rozdíly mezi původním a navrhovaným stavem činit maximálně 4% v ceně, 10% ve výměře a 20% ve vzdálenosti. V případě Marie F. rozdíl činil 2,4 % v ceně, 0,19 % ve výměře a 0,6 % ve vzdálenosti. Takto navržený stav žalobkyně dne 20.4.2005 podpisem odsouhlasila. Do soupisů nároku byly zahrnuty pozemky dle stavu PK, s výjimkou pozemku 689/2, který byl do soupisu nároků zaveden ve stavu KN. Údaje byly převzaty z L.V. č. 453 k.ú.Metly.

Ohledně pozemku č. parc. X, s jehož výměrou žalobkyně nesouhlasí, je třeba rozlišovat stav dle pozemkové knihy (PK) a stav dle katastru nemovitostí (KN). Na základě rozhodnutí o restituci nabyla paní F. mimo jiné pozemek dle PK 344 o výměře 1007 m². V katastru nemovitostí je u pozemku shodného čísla vedena výměra větší než 1007 m². K uvedenému stavu došlo vytvořením parcely ve stavu KN, do níž bylo (bez ohledu na vlastnictví) sloučeno více parcel nebo jejich částí podle stavu PK. To nezakládá vlastnické právo žalobkyně ke zvětšené výměře, tj. k celé parcele X dle K.M. Jedná se pouze o technickou změnu v operátu katastru nemovitostí a vlastnictví k původnímu pozemku 344, které bylo založeno M.F. nabývací listinou zůstává uvedenou změnou v katastru nemovitostí nezměněno. Žalobkyni tedy vlastnický náleží pouze pozemek dle PK 344 o výměře 1007 m². Přístupnost k pozemkům navrhovaným do vlastnictví žalobkyně je doložena obsahem plánu společných zařízení, které je součástí prvoinstanční spisové dokumentace.

Žalovaný ohledně požadavku na vyhotovení geometrického plánu v průběhu KPÚ uvedl, že jej nemohl z důvodu hospodárnosti řízení akceptovat, neboť při KPÚ jsou vyhotovovány takové geodetické podklady, které slouží mimo jiné k obnově katastrálního

operátu. Vyhotovení samostatného geometrického plánu na pozemky jednoho vlastníka umístěné v obvodu pozemkové úpravy by bylo nadbytečné a neekonomické. Jednalo by se o dvojí provedení práce, která různou měřickou formou vede ke shodnému výsledku.

Ani námitka žalobkyně, že s odvoláním nebyli seznámeni ostatní účastníci řízení se dle žalovaného nezakládá na pravdě, neboť z prvoinstanční spisové dokumentace vyplývá, že k oznámení podaného odvolání došlo (např. na úřední desce pozemkového úřadu bylo oznámení vyvěšeno dne 7.11.2007 a sejmuto 22.11.2007.) K odvolání se vyjádřily tři osoby, avšak obsah jejich vyjádření nemohl mít žádný podstatný vliv na výsledek rozhodnutí odvolacího orgánu, resp. vyjádření byla v souladu se závěrem, který odvolací orgán ve věci měl.

Žalovaný dále poukazuje na to, že podle ust. § 179 zák. č. 500/2004 Sb, správního řádu bylo správním orgánem druhého stupně postupováno ve smyslu dosavadních předpisů, a proto jednání konané dne 30.3.2007 na Ústředním pozemkovém úřadě se zástupcem M.F. bylo odvolacím orgánem svoláno v souladu s ustanovením § 59 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. o správním řízení. Toto jednání mělo vést k upřesnění obsahu podání ze dne 5.1.2006, nikoli k doplňování dalších připomínek, neboť v daném případě platí zásada koncentrace řízení dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 139/2002 Sb., dle kterého je poslední možnost uplatnit připomínky k návrhu KPÚ ve lhůtě 30 dnů, kdy je návrh vystaven. Navíc odvolací orgán vychází ze skutečností a důkazů, které existovalo v době vydání prvoinstančního rozhodnutí. Předkládání nových důkazů je tedy bezpředmětné. Žalobkyně tedy měla možnost se vyjádřit k odvolacímu řízení jak při osobním jednání dne 30.3.2007, tak i následně šestistránkovým písemným vyjádřením ze dne 12.4.2007.

K námitce žalobkyně, že změna pozemků není dobrovolným krokem činěným z vůle vlastníka upozorňuje žalovaný, že vlastnická práva k pozemkům, se kterými účastník do řízení vstupuje jsou dostatečně šereha od samého začátku procesu KPÚ dle ust. § 8 zák.č. 139/2002 Sb. Poukazuje na rozpor, neboť žalobkyně uvádí, že nesouhlasila s návrhem nových pozemků, ale nově navrhovaný stav odsouhlasila svým podpisem ze dne 20.4.2005. Navíc ani v zákonem stanovené lhůtě neuplatnila žádné připomínky k vystavenému návrhu.

Pokud jde o návrh žalobkyně na zřízení věcného břemene poukazuje žalovaný na to, že z dlouholeté praxe, během níž jsou pozemkové úpravy prováděny, vyplynulo, že zřizování věcných břemen ve smyslu jakéhokoli zatížení nemovitosti je nástrojem zákonným a účinným, avšak pro další fungování společných zařízení jako jsou cesty, vodoteče, biokoridory a pod. jsou nevyhovující z důvodu přílišného zásahu do soukromí vlastníka v případě potřeby údržby nebo rozšíření uvedených společných zařízení. Podle § 12 odst. 4 zákona č. 139/2002 společná zařízení realizovaná podle schváleného návrhu vlastní obec, v jejímž obvodu se nacházejí a to právě z toho důvodu, aby nedocházelo k prohlubování nežádoucího stavu, kdy pozemek a stavbu vlastní dva různé subjekty. Proto je pozemek, v němž je umístěno společné zařízení, navržen do vlastnictví vlastníka společného zařízení. Pokud žalobkyně požaduje zřízení věcného břemene v případě regulovaného toku upozorňuje žalovaný, že důvodem pro jeho zřízení je povodeň, která v roce 2002 zničila obec Metly a zahájení pozemkové úpravy bylo jedním z nástrojů obnovy území zcela zdevastovaného přírodní katastrofou. Žalobkyně v obci trvale nežije a nemůže tedy dostatečně posoudit význam nutnosti navrhovaných vodohospodářských a dalších opatření. Díky odvolání žalobkyně došlo k pozdržení realizace společných zařízení, tedy i cest, na níž žalobkyně také poukazuje a stejně tak ve svých právech jsou omezeni všichni účastníci řízení, kteří s pozemkovou úpravou souhlasili. Žalovaný navíc poukázal na to, že o nutnosti obnovy území

zdevastovaného povodní svědčí to, že byl návrh KPÚ odsouhlasen vlastníky 99,8% z celkově řešené výměry půdy pozemků, která činila 867,2798 ha. Požadavek žalobkyně v odvolacím řízení nespočívá v zásadním nesouhlasu s navrhovaným stavem, ale v nesouhlasu se stavem výchozím, který vzhledem k podstatě pozemkové úpravy, kdy původní stav vydáním příslušných rozhodnutí zcela zaniká a návrhem pozemkové úpravy je vytvořen stav nový, jsou zcela bezpředmětné. Žalobkyně navíc v podáních a námitkách slučuje ukončené restituční řízení se řízením o pozemkové úpravě a nemá zcela jasno v postupech katastrálního úřadu při slučování parcel ve stavu KN.

Městský soud v Praze v souladu s ustanovení § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), vyrozuměl dne 3.10.2007 osoby, které by mohly být přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech jak vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že by toto rozhodnutí bylo zrušeno, nicméně ve lhůtě stanovené soudem právo osoby zúčastněné v tomto soudním řízení nikdo neuplatnil.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, že aby soud ve věci rozhodl bez jednání a vzhledem k tomu, že se žádný z účastníků k zaslané výzvě ve stanovené lhůtě nevyjádřil, rozhodl soud v souladu s ust. § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.

Ze správního spisu, který soudu předložil žalovaný správní orgán, zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Na základě žádosti vlastníků zemědělské půdy zahájilo Ministerstvo zemědělství – Pozemkový úřad Strakonice – řízení o pozemkových úpravách katastrálního území Metly, Předmíř, Řiště a Zýmlyní. Zahájení řízení bylo podle § 6 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách oznámeno všem účastníkům veřejnou vyhláškou. Podle ustanovení § 6 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách byly o řízení vyrozuměny příslušné orgány státní správy, které byly současně vyzvány ke stanovení podmínek k ochraně zájmů podle zvláštních právních předpisů. Úvodní jednání bylo svoláno na 3.října 2003 – řízení bylo zahájeno dne 28.5.2003 – na jednání bylo sděleno, že důvodem pro zahájení je zájem vlastníků a obce, potřeba vyřešit problémy území postiženého povodněmi. Bylo sděleno, že předmětem komplexní pozemkové úpravy budou všechny pozemky v k.ú. Metly a Zámlyní kromě zastavěných částí obcí a lesních lokalit. V souladu s ustanovením § 5 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách byl zvolen sbor zástupců. Účastníci byli současně seznámeni se způsobem ocenění pozemků, s cílem a účelem pozemkových úprav. Pozemkový úřad Strakonice před podrobným měřením nařídil místní šetření ke zjišťování průběhu hranic pozemků na obvodu pozemkové úpravy, a to jak v k.ú. Předmíř, Řiště, Metly, tak i v přilehlých částech sousedních katastrálních území. Dne 18.2.2004 členové sboru zástupců schválili plán společných zařízení jako celek. Pozemkový úřad Strakonice zabezpečil podle § 8 o pozemkových úpravách vypracování soupisu nároků vlastníků podle jejich výměry a ceny. Soupis byl doručen vlastníkům a současně byl vyložen od 30.11.2004 do 15.12.2004 na Obecním úřadu Předmíř a na Ministerstvu zemědělství, Pozemkovém úřadu Strakonice. Účastníci byli poučeni o tom, že mohou uplatnit své námitky a připomínky. Ze soupisu nároků v katastrálním území Metly soud zjišťuje, že žalobkyně má pozemky vedené na LV 453. Žalobkyně svým podpisem na soupisu nových pozemků vyjádřila dne 20.4.2005 souhlas k novému uspořádání pozemků. Podle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách byl návrh komplexní pozemkové úpravy po dobu 30 dnů, od 27.10.2005 do 25.11.2005, vystaven k veřejnému nahlédnutí na Obecním úřadu Předmíř a na MZ Pozemkového úřadu Strakonice. V souladu s ustanovením § 11 odst. 3 bylo svoláno závěrečné jednání dne 19.12.2005, na kterém byly zhodnoceny výsledky pozemkových úprav a účastníci seznámeni s návrhem, o kterém bude rozhodnuto.

V předvolání k závěrečnému jednání byli účastníci znovu poučeni o tom, že poslední možnost pro uplatnění námitek a připomínek k návrhu pozemkových úprav byla dána všem účastníkům řízení, a to ve 30denní lhůtě, kdy byl návrh pozemkových úprav vystaven k veřejnému nahlédnutí.

Rozhodnutím ze dne 20.12.2005 Ministerstvo zemědělství – Pozemkový úřad Strakonice – schválil návrh komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Metly, Předmíř (včetně přilehlé části k.ú. Zahorčice u Lnář), Řiště a Zámlyní s tím, že společná zařízení realizovaná podle schváleného návrhu pozemkových úprav přejdou po jejich dokončení do vlastnictví místně příslušných obcí. Bylo konstatováno, že souhlas s návrhem nového uspořádání pozemků vyjádřili svým podpisem vlastníci 99,8 % výměry řešeného území s tím, že po oznámení o vystavení návrhu, vyvěšení na úředních deskách a doručení všem známým účastníkům řízení byly s jednotlivými vlastníky vyjasněny drobné nejasnosti. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.2.2006.

Dne 5.1.2006 podala žalobkyně připomínky k rozhodnutí o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy a žádost o řešení. Žalobkyně uvedla, že se jejími námitkami ze dne 9.12.2004 nikdo nezabýval. Žalobkyně se nedozvěděla výměry louky na parcelách č. X, Y a Z v k.ú. Metly. U parcely č. X byly v soupisu nároků ze dne 11.11.2004 uvedena lesní půda o výměře 1007 m², i když ředitel Katastrálního úřadu ve Strakonici v dopise ze dne 18.12.1995 uvedl, že výměra předmětné parcely č. X v katastru nemovitostí činí 2100 m². Současně sice uvedl, že z této výměry jí náleží do vlastnictví jen 1007 m², ale vznikl tak spor o cenu výměry lesa označeného č. X a orné půdy na sousední parcele č. Y v k.ú. Metly, do které se uvedený les podle snímků katastrální mapy zhotovené 6.12.1993 Katastrálním úřadem ve Strakonici převážně rozrostl. Poukázala na průběh řízení před pozemkovým úřadem a před soudy, kdy závěrem bylo potvrzeno její vlastnictví jen k částem lesa označeného č. X v k.ú. Metly o vyznačených výměrách 772 m² a 999 m². V připomínkách zejména uvádí, že z rozhodnutí o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy není jasné, zda vyznačené nové výměry pozemků na přiloženém soupisu ze dne 11.12.2005 vycházejí ze slibovaného nového jejich změření v terénu, a proto žádá o zaslání stejnopisu geometrického plánu. Poukazuje na to, že došlo k propadu rozměru pozemku o 873 m² tohoto lesa v její neprospěch.

Na zaslané připomínky reagovalo Ministerstvo zemědělství – Pozemkový úřad Strakonice, ve kterém bylo sděleno, že při projednávání návrhu pozemkové úpravy byl pozemek zahrnující celý lesní porost navržen do vlastnictví žalobkyně, která tento návrh odsouhlasila. Na nové katastrální mapě po pravomocném schválení návrhu pozemkových úprav bude mít tento pozemek parc.č. X a bude zde uvedena výměra 1227 m². Žalobkyně reagovala dopisem ze dne 24.1.2006, nadále trvala na zpracování geometrického plánu, který by lépe vyjádřil zjištěné rozdíly ve stavech pozemků parc.č. X a PK Z z roku 1993 a dobou prováděných přípravných prací komplexní pozemkové úpravy. Žalovaný reagoval dopisem ze dne 1.2.2006, kde Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Strakonice, k tvrzení žalobkyně ohledně dlouhodobě nevyřešeného sporu ve věci restituce jejích pozemků dle zákona č. 229/1991 Sb. uvedl, že žalobkyni byly vydány všechny části pozemku a obnoveno vlastnictví k původním PK-parcelám, a proto se v řízení postupovalo podle tzv. identifikace, resp. srovnávacího sestavení parcel vypracovaného katastrálním úřadem. Z toho bylo zřejmé, jaké části užívá ta která povinná osoba, ta je musela vydat. Nebyly zde ale ve srovnávacím sestavení vyčísleny části parcel v metrech čtverečních. Celé navrácené PK-parcely byly pak na list vlastnictví zapsány v původních celých výměrách. Smyslem restitucí bylo navrátit vlastnictví původním vlastníků nebo jejich dědicům do stavu před jeho předáním státu, což

se v případě žalobkyně stalo. Restituce je již tedy pravomocně skončena. Pozemkový úřad znovu shrnul průběh pozemkových úprav. Poukázal na to, že parcela katastru nemovitostí č. X není totožná s vlastnickou parcelou pozemkového katastru č. X. Výměra parcel není závazným údajem katastru nemovitostí, parcela je dána jen jejími hranicemi určenými lomovými body. Vyjádřil se také k požadavku žalobkyně na zhotovení geometrického plánu s tím, že teprve poté, co budou vytyčeny konkrétní parcely a jejich osazení mezníky, bude možné odevzdat výsledné dílo, včetně digitální katastrální mapy celého území, aby byla provedena tzv. obnova katastrálního operátu – což je celý soubor geodetických informací ve formě grafické a popisné, ale není to soubor dílčích geometrických plánů. Vyhotovení dílčího geometrického plánu by bylo nadbytečné.

V dopise žalobkyně ze dne 5.3.2006 i přes obsáhlé vyjádření pozemkového úřadu nadále žalobkyně trvá na vydání stejnopisu geometrického plánu. Dopisem ze dne 12.5.2006 Pozemkový úřad Strakonice upozornil, že po restituci žalobkyni byl vrácen a zapsán na list vlastnictví původní majetek v rozsahu, jaký byl před přechodem na čs. stát. Žalobkyně byla upozorněna na to, že bude vyzvána na vytyčení odsouhlaseného nového stavu pozemků s tím, že všechny lomové body hranic pozemků budou vytyčeny a tam, kde si to bude přát, budou stabilizovány mezníkem. V dopise ze dne 15.5.2006 uvedla žalobkyně, že stále trvá na zaslání geometrického plánu. Dne 23.5.2006 byla vytyčena hranice mezi pozemky s tím, že paní F. podepsala, že pokud jde o parc. č. X a Z, neměla k vytyčené hranici připomínky a souhlasila s jejím průběhem. Stejně i pokud šlo o pozemky parc.č. X, Y a Z, všechny citované pozemky zapsané na listu vlastnictví č. X.

Dne 21.9.2006 rozhodl Pozemkový úřad Strakonice na základě schváleného návrhu komplexní pozemkové úpravy o

- I. o výměně nebo přechodu vlastnických práv
- II. o zřízení přechodu nebo zrušení věcného břemene
- III. o přechodu zástavních práv k pozemkům v katastrálním území Metly, Předjit, Zahorčice u Lnář, Řiště a Zámlyni tak, jak je uvedeno v přílohách rozhodnutí.

Dne 27.10.2006 podala žalobkyně podnět účastníka řízení k přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení a dopisem ze dne 13.11.2006 pozemkový úřad žalobkyni sdělil, že jejímu návrhu není možno vyhovět formou autoremedury a že podnět byl zaslán Ministerstvu zemědělství, Ústřednímu pozemkovému úřadu, který odpověděl dne 20.11.2006 s tím, že nedošlo k porušení zákona a nebyly shledány žádné vady, které by měly za následek změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí.

Dne 20.12.2006 podala žalobkyně žalobu na zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Strakonice ze dne 21.9.2006, rozsudkem ze dne 28.2.2007 Krajský soud v Českých Budějovicích, č.j. 10 Ca 226/2006-21, napadené rozhodnutí z 21.9.2006 zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení, když dospěl k závěru, že podání žalobkyně označené jako připomínky je nutno považovat za odvolání proti rozhodnutí o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy. Schválený návrh je závazným podkladem pro rozhodnutí pozemkového úřadu o přechodu vlastnických práv a vzhledem k nepravomocnému rozhodnutí o schválení návrhu nebylo možné prozatím o přechodu vlastnických práv rozhodnout.

Dne 30.3.2007 se na Ministerstvu zemědělství, Ústředním pozemkovém úřadu, konalo ústní jednání, kterého se za žalobkyni účastnil zplnomocněný Josef F., který uvedl v rámci upřesnění podání z 5.1.2006, že žalobkyně souhlasí s výsledkem pozemkové úpravy, tzn.

s pozemky, které nabývá, ale nesouhlasí s obsahem a formulací přílohy, v níž jsou uvedeny pozemky, které v rámci řízení o úpravách pozbývá, neboť nesouhlasí výměry zde uvedené se stavem katastru nemovitostí, vedeném v době řešení restitučního nároku paní F. Byly přijaty určité závěry, se kterými pan F. souhlasil, ale uvedl, že pokud se sama žalobkyně nevyjádří do 14 dnů, budou platit. Ministerstvo zemědělství závazky z uvedeného jednání splnilo v dopise ze dne 4.4.2007, žalobkyni byl zaslán přehled vlastníků pozemků po komplexní pozemkové úpravě se zákresem jejich původních pozemků a nově navržených pozemků, soutisk vlastnické mapy před pozemkovou reformou a podle návrhu pozemkových úprav s tím, že zpracovatelská firma zajistila v terénu vytyčení přístupové cesty označené v plánu společných zařízení jako N7. Žalobkyně vyjádřila svůj nesouhlas s obsahem a formulací přílohy týkající se pozemků, které pozbývá, dne 12.4.2007, dne 19.4.2007 zaslalo Ministerstvo zemědělství, Ústřední pozemkový úřad, jako orgán odvolací žalobkyni sdělení, že její podání nazvané Připomínky neposoudil jako odvolání z hlediska charakteru námitek v podání uvedených. Zplnomocněný zástupce žalobkyně, její manžel, u jednání uvedl, že paní F. s výsledkem pozemkové úpravy v zásadě souhlasí, ale nesouhlasí s výměrami pozemků, které pozbývá. Dne 2.5.2007 sdělila právní zástupkyně Marie F., že v průběhu jednání 30.3. nebyl zástupce pan F. poučen o tom, jak by mohl odstranit nedostatky podání. Naopak správní orgán dospěl k závěru, že paní M. F. se výslovně nevyjádřila a nezpochybnila závěr uvedený v protokolu, že podání ze dne 5.1.2006 není odvoláním. O odvolání tedy mělo být rozhodnuto a nikoli projednány připomínky. Rozhodnuto o odvolání tedy dosud nebylo. Následně dne 3.5.2007 rozhodlo Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Strakonice, znovu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, o zřízení přechodu nebo zrušení věcného břemene a přechodů zástavních práv dle přílohy k pozemkům v katastrálním území Metly.

Dne 14.6.2007 podala žalobkyně ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích žalobu proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Strakonice, ve které žádala, aby toto rozhodnutí ze dne 21.9.2006, č.j. PÚ/K 08101, 2, 3/2007/R3, bylo zrušeno a určeno, že žalobkyni zůstávají ve vlastnictví pozemky zapsané na LV č. X pro k.ú. Metly. Rozsudkem ze dne 19.10.2007, č.j. 10 Ca 102/2007-30, Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Strakonice ze dne 3.5.2007, č.j. PÚ/K 08101, 2, 3, 4/2007/R3, neboť správní orgán se neřídil závazným názorem předchozího rozsudku krajského soudu a dosud stále nerozhodl o odvolání žalobkyně, a proto rozhodnutí o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy dosud stále není v právní moci a nebyl splněn zákonný předpoklad pro vydání rozhodnutí dle § 11 odst. 8 zákona č. 139/2002. Následně podáním ze dne 7.11.2007 vyrozuměl Pozemkový úřad Strakonice zúčastněné osoby veřejnou vyhláškou o podání odvolání proti rozhodnutí č.j. PÚ/K 08101, 2, 3, 4/2005/R1 ze dne 20.12.2005 o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy v katastrálním území Metly, Předmír (včetně přilehlé části k.ú. Zahorčice u Lnář), Říště a Zámlyní. Účastníci, kteří se k podanému odvolání vyjádřili, poukázali na to, že žalobkyně s pozemkovými úpravami souhlasila a že si nedovedou představit, že by se celé vlastnictví vrátilo ke stavu před pozemkovou úpravou.

Napadeným rozhodnutím Ministerstvo zemědělství – Ústřední pozemkový úřad odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí ze dne 20.12.2005 potvrdil. Přitom postupoval ve smyslu zákona č. 71/1967 Sb., neboť řízení bylo zahájeno před 1.1.2006 a do tohoto data nebylo pravomocně skončeno. Žalovaný nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a s ohledem na závěry Krajského soudu v Českých Budějovicích uvedené v rozsudku č.j. 10 Ca 102/2007-30 podání Marie F. ze dne 5.1.2006 posoudil jako odvolání. Rozměry pozemků, se kterými vstupovala Marie F. do komplexní pozemkové úpravy a nového uspořádání pozemků odůvodnil žalovaný shodně jako ve vyjádření k podané žalobě a kromě jiného uvedl, že paní

F. návrh nového uspořádání pozemků svým podpisem ze dne 20.4.2005 odsouhlasila a že tento návrh zcela odpovídá zákonným ustanovením. Navíc pozemky zůstaly umístěny na původních místech s tím, že došlo pouze k lokálním změnám ve tvaru pozemků a podle plánu společných zařízení jsou všechny pozemky navrhované do vlastnictví paní F. přístupné. Žalovaný poté, co se vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání ze dne 5.1.2006, poukázal na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav s tím, že toto kritérium je převažující, neboť se jednalo o území zdevastované povodněmi, k jehož obnově pozemková úprava přispěla nemalou měrou. Dále se žalovaný s námitkami žalobkyně vypořádal shodně jako ve vyjádření k podané žalobě.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobní námitek, uplatněných v podané žalobě, při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s.ř.s.) a věc posoudil takto:

Podle ustanovení § 2 zákona č.139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí (dále též zákon o pozemkových úpravách), pozemkovými úpravami se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se k nim uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako nezbytný podklad pro územní plánování.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 téhož zákona se pozemkové úpravy provádějí zpravidla formou komplexních pozemkových úprav. Pokud je nutné vyřešit pouze některé hospodářské potřeby (například urychlené scelení pozemků, zpřístupnění pozemků) nebo ekologické potřeby v krajině (například lokální protierozní nebo protipovodňové opatření) nebo když se pozemkové úpravy mají týkat jen části katastrálního území, provádějí se formou jednoduchých pozemkových úprav. V tomto případě může pozemkový úřad upravit náležitosti návrhu a provádění pozemkových úprav odlišně, než stanoví zvláštní právní předpis.

Podle § 10 navrhne vlastníkům pozemků pozemkový úřad nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku. Porovnání ceny, výměry a vzdálenosti navrhovaných pozemků s původními pozemky se provádí celkem za všechny pozemky vlastníka řešené v pozemkových úpravách (§ 2). Cena je přiměřená, pokud není ve srovnání s původní cenou vyšší nebo nižší o více než 4 %. Překročení kritéria ve prospěch vlastníka lze jen za předpokladu, že vlastník souhlasí s uhrazením rozdílu ceny přesahující toto kritérium; k přijetí částky, stanovení její výše a lhůty k zaplacení je příslušný pozemkový úřad. V případě, že do pozemkových úprav vstupuje vlastník pouze s jedním pozemkem, který nelze z technických důvodů umístit tak, aby nebylo překročeno toto kritérium ve prospěch vlastníka, může pozemkový úřad se souhlasem sboru, je-li zvolen, od požadavku na uhrazení rozdílu ceny ustoupit. Nově navrhované pozemky jsou v přiměřené výměře, pokud rozdíl výměry původních a navrhovaných pozemků nepřesahuje 10 % výměry původních pozemků. Nově navrhované pozemky jsou v přiměřené vzdálenosti, pokud rozdíl ve vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků není vyšší nebo nižší než 20 %. Vzdálenost se stanoví jako vážený

aritmetický průměr vzdáleností jednotlivých pozemků měřených vzdušnou čarou od původní zemědělské usedlosti. Neexistuje-li tato usedlost, dohodne se pro tyto případy se sborem, je-li zvolen, nebo s vlastníky, není-li sbor zvolen, místo, od kterého se vzdálenost bude měřit (například střed obce, hranice souvisle zastavěné části obce). Snížení nebo zvýšení ceny, výměry a vzdálenosti nově navrhovaných pozemků oproti původním pozemkům nad rámec stanovených kritérií přiměřenosti lze provést jen se souhlasem vlastníka.

Podle ustanovení § 11 pozemkový úřad oznámí na úřední desce, kde je možno po dobu třiceti dnů nahlédnout do zpracovaného návrhu; návrh musí být vystaven též v obci. O vystavení návrhu pozemkový úřad vyrozumí známé účastníky a současně jim sdělí, že v této době mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námítky a připomínky u pozemkového úřadu. K později podaným námítkám a připomínkám se nepřihlíží.

Zásadní pochybení spatřuje žalobkyně v tom, že nebyly nijak vyřešeny rozdíly ve výměrách pozemků, když v době hospodaření JZD na pozemcích došlo k velké změně ve výměrách a druzích pozemků. V rámci řízení o výměně nebo přechodu vlastnických práv žádala o vyhotovení geometrického plánu a další námitkou byla ta skutečnost, že k některým nemovitostem, k nimž by měla získat vlastnické právo, neexistuje přístupová cesta a tyto nemovitosti není tudíž možné zemědělsky využívat.

K těmto námítkám je nutno nejprve konstatovat, že žalobkyně vstoupila do komplexní pozemkové reformy s pozemky vedenými na LV č. X pro k.ú. Metly, jejichž celková výměra podle upraveného stavu (§ 7 odst. 4 vyhlášky č. 545/2002 Sb, o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav) činila 4,4944 ha, cena 130.992,38 Kč a vzdálenost 663 m. Podle soupisu nových pozemků činí nově navrhovaná výměra 4,5030 ha, cena 134.131,45 Kč a vzdálenost 659 metrů.

Dle § 10 odst. 2, 3 a 4 zákona mohou rozdíly mezi původním a navrhovaným stavem činit maximálně 4% v ceně, 10% ve výměře a 20% ve vzdálenosti. V případě žalobkyně činí rozdíl 2,4 % v ceně, 0,19 % ve výměře a 0,6 % ve vzdálenosti. Takto navržený stav žalobkyně dne 20.4.2005 podpisem odsouhlasila. Do soupisů nároku byly zahrnuty pozemky vedené v katastru nemovitostí L.V. č. X k.ú. Metly ve zjednodušené evidenci , t.j. dle stavu pozemkové knihy, s výjimkou pozemku X, který byl do soupisu nároků zaveden ve stavu KN.

Žalobkyně, i v připomínkách k rozhodnutí o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy, které byly posouzeny jako odvolání a bylo o nich rozhodnuto napadeným rozhodnutím, uvedla, že zejména zásadně nesouhlasí s výměrou pozemku č. 344, neboť dopisem ze dne 18.12.1995 jí ředitel Katastrálního úřadu ve Strakonici sdělil, že výměra předmětné parcely činí v katastru nemovitostí 2.100 m², ale že jí z této výměry náleží pouze 1.007 m² . Sama zde uvedla, že ve sporu o správné výměry pozemků vydávaných pozemků parc. čísel X a Y v k.ú. Metly vydalo dne 22.9.1994 i Ministerstvo zemědělství - Ústřední pozemkový úřad v Praze rozhodnutí, které zrušilo rozhodnutí Okresního pozemkového úřadu ve Strakonici ze dne 1.7.1994. Přesné výměry vydávaných pozemků ale dle žalobkyně nebyly vyřešeny ani v dalších rozhodnutích ze dne 4.5.1995. Podle dalšího rozhodnutí o vlastnictví k nemovitostem ze dne 4.6.1998 č.j. PÚ/841/92/P/Kk/4 nabyly vlastnických práv jen k části lesa označeného č. X v k.ú. Metly o výměrách 772m² a 999 m². Krajský soud v Plzni toto rozhodnutí potvrdil.

Městský soud v Praze nejprve konstatuje, že v tomto řízení již není možné přezkoumávat ani rozhodnutí správních orgánů vydaných v rámci řízení o restitučních nárocích žalobkyně, ani rozhodnutí Krajského soudu v Plzni, který rozhodnutí těchto

správních orgánů již přezkoumal a žalobu jak nedůvodnou zamítl. Tato rozhodnutí jsou tedy již pravomocná, zapsána v katastru nemovitostí a řešení restitučního nároku žalobkyně nemůže být předmětem řízení o komplexní pozemkové reformě. K rozdílu rozměrů parcely č. X zapsaném na listu vlastnictví po provedeném restitučním řízení soud uvádí, že v listu vlastnictví byly zapsány navracené parcely v původních celých výměrách, ale žalobkyni bylo v restitučním řízení vráceno vlastnictví do stavu před jeho předáním státu. V této souvislosti je nutno poukázat na to, že nedorozumění ohledně rozměrů parcely č. X vzniklo proto, že parcela katastru nemovitostí (KN) č. X není totožná s vlastnickou parcelou pozemkového katastru (PK) č. X. Na základě restitucí nabyla žalobkyně m.j. pozemek dle PK X o výměře 1007m². V katastru nemovitostí je u pozemku shodného čísla vedena výměra větší. K tomuto stavu došlo vytvořením parcely ve stavu KN, do níž bylo (bez ohledu na vlastnictví) sloučeno více parcel a jejich částí dle stavu PK. Jedná se pouze o technickou změnu v operátu katastru nemovitostí, která nezakládá vlastnické právo žalobkyně ke zvětšené výměře, tj. k celé parcele č. X dle KN, ale pouze k výměře 1007 m².

Soud považuje za důležité konstatovat, že do pozemkové reformy žalobkyně vstupovala jen s těmi pozemky, které měla evidovány na jejím listu vlastnictví LV č. X k.ú. Metly ve zjednodušené evidenci, t.j. dle stavu pozemkové knihy, s výjimkou pozemku 689/2, který byl do soupisu nároků zaveden ve stavu KN, nikoli tak jak uváděla žalobkyně „výměry pocházející z pozemkové knihy“ nebo „výměry z dob soukromého hospodaření, na nichž začalo hospodařit tehdejší JZD“. Námitka žalobkyně, že v řízení nebyly nijak vyřešeny rozdíly ve výměrách pozemků, když v době hospodaření JZD na pozemcích došlo k velké změně ve výměrách a družích pozemků, je s ohledem na shora uvedená zjištění nedůvodná. Soud neshledal, že by správní orgán I. stupně nebo žalovaný postupovali v řízení o komplexní pozemkové reformě v rozporu s citovanými ustanoveními zákona o pozemkových úpravách a že by byla porušena závazná kritéria dle § 8 zákona o pozemkových úpravách. V této souvislosti soud poukazuje na to, že žalobkyně osobně dne 20.4.2005 podepsala Soupis nových pozemků, čímž vyjádřila souhlas s určením pozemků, které v rámci provedení komplexní pozemkové reformy nabyla. Její tvrzení, že její podpis na Soupisu nových pozemků je pouze potvrzením o převzetí tohoto dokladu, považuje soud za účelové, neboť podpis žalobkyně umístila pod zvýrazněné předtištěné sdělení: „Souhlas vlastníka (ů) k novému uspořádání pozemků vyjádřený podpisem:“, což vyvrací jakékoli pochybnosti o účelu podpisu.

K požadavku žalobkyně na vypracování geometrického plánu je nutno konstatovat, že na počátku pozemkové úpravy bylo provedeno geodetické zaměření celého katastrálního území, při kterém se zjistí skutečné hranice, vyšetří se průběh katastrální hranice a celý obvod pozemkové úpravy. Vypracování geometrického plánu pouze pro jednotlivé parcely žalobkyně by bylo za situace, kdy geometrický plán, i kdyby byl vyhotoven, by k obnově katastrálního operátu, což je smyslem pozemkové úpravy, nesloužil a jeho vypracování by bylo nadbytečné a nehospodárné.

Důvodná není ani námitka, že k pozemkům parc.č. X a Y není přístupová cesta, což není dle jejího názoru zhojeno ani tím, že již existuje projekt na realizaci přístupové cesty. Soud naopak z příložených listin zjistil, přístupnost k pozemkům navrhovaným do vlastnictví žalobkyně je doložena obsahem plánu společných zařízení, které je součástí prvoinstanční spisové dokumentace, což je zcela v souladu s prováděnou pozemkovou úpravou.

Žalobkyně dále namítá, že připomínky, které vznesla proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Strakonice, č.j. PÚ/ K 08101, 2,3,4/2005/R1 o schválení v k.ú. Metly Předmír (včetně přilehlé části k.ú. Zahorčice u Lnář), Řiště a Zámlyní ze dne 20.12.2005 měly být ve správním řízení řešeny jako odvolání a pokud správní orgán dospěl k závěru, že odvolání je nedůvodné, měl o něm rozhodnout a za zcela nesprávný považuje správní orgán po té, co neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení, že tuto skutečnost žalobkyni sdělil pouze vyrozuměním ze dne 20.11.2006. Navíc ji správní orgán nevyzval k odstranění vad podání. Tuto námitku soud považuje s ohledem na průběh správního řízení za zcela bezpředmětnou, neboť jak zjistil ze správního spisu, správní orgány vázány právním názorem Krajského soudu v Českých Budějovicích vysloveným v rozsudku ze dne 19.10.2007, č.j. 10 Ca 102/2007-30 námitky žalobkyně proti rozhodnutí o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy posoudily jako odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Navíc ze správního spisu vyplývá i to, že správní orgán vzhledem ke zmatečnosti obsahu podání žalobkyni za účelem upřesnění uvedeného obsahu vyzval a za účelem odstranění vad nařídil jednání na 30.3.2007. U toho jednání byla žalobkyně řádně zastoupena na základě plné moci svým manželem.

Pokud žalobkyně namítá, že o odvolání nebyli vyrozuměni ostatní účastníci řízení, kteří tak neměli možnost se k odvolání vyjádřit, je tato námitka opět nedůvodná, neboť podáním ze dne 7.11.2007 vyrozuměl Pozemkový úřad Strakonice zúčastněné osoby veřejnou vyhláškou o podání odvolání a účastníci, kteří se k podanému odvolání vyjádřili, poukázali na to, že žalobkyně s pozemkovými úpravami souhlasila a že si nedovedou představit, že by se celé vlastnictví vrátilo ke stavu před pozemkovou reformou. Nedůvodná je dle soudu i námitka vytykající správním orgánům, že žalobkyně se nemohla v rámci odvolacího řízení vyjádřit k nově nastalým skutečnostem po vydání zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19.10.2007, sp. zn. 10 Ca 102/2007, neboť správní řád ukládá správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal po podání odvolání určité povinnosti, např. vyzvat odvolatele k odstranění vad, vyrozumět další účastníky řízení o podaném odvolání, ale povinnost, jejíž splnění se domáhá žalobkyně, mezi nimi uvedena není. Soud navíc poukazuje na to, zásadní námitkou žalobkyně je již od počátku pozemkové reformy nesouhlas s výměrou pozemku č. 344 a tato skutečnost se ani po rozhodnutí krajského soudu nijak nezměnila. Postupem správních orgánů práva žalobkyně nijak dotčena nebyla.

Žalobkyně dále namítá, že žalovaný neposuzoval v průběhu řízení skutečnost, zda je nezbytný zásah do vlastnictví, zda takový zásah není konán v míře větší, než je nezbytně nutné, neboť skutečnost, že přes nově vzniklý ucelený územní celek vede umělý vodní tok, nelze považovat za veřejný zájem opodstatňující pozbytí vlastnického práva k předmětným nemovitostem. Domnívá se, že postačujícím zásahem do vlastnického práva žalobkyně by bylo omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, kdyby žalobkyně byla povinna strpět na svém pozemku regulační tok a byla zavázána povinností poskytovat potřebnou součinnost při udržovacích pracích a že odejmutí vlastnického práva není zásahem přiměřeným veřejnému zájmu.

Při posouzení důvodnosti této námitky soud vycházel ze závěrů Nejvyššího správního soudu, který se v rozsudku ze dne 21.3.2007, č.j. 5 A 27/2002 – 86 zabýval vlastním smyslem a účelem řízení o pozemkových úpravách jak zvláštního druhu správního řízení s mnohdy velkým počtem účastníků. Ustanovení § 2 zákona o pozemkových úpravách hovoří o uspořádání vlastnických práv k pozemkům a s nimi souvisejících věcných břemen, pozemky se jimi prostorově a funkčně upravují, scelují nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost pozemků a vyrovnaní jejich hranic. Současně se jimi vytvářejí podmínky k racionálnímu

hospodaření, k ochraně a zúrodnění půdního fondu, zvelebení krajiny a zvýšení její ekologické stability. Posouzení, zda bylo skutečně dosaženo cílů a účelu pozemkových úprav, uvedl Nejvyšší správní soud, přitom nespadá jen do sféry jednotlivých účastníků, nýbrž celé společnosti, což se projevuje i existencí veřejného zájmu na provádění pozemkových úprav. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že i z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že podle ust. § 9 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují dvě třetiny výměry půdy dotčené pozemkovými úpravami. Právní úprava předpokládá, že je téměř nemožné docílit plného souhlasu všech vlastníků. V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v ust. § 8 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách ve spojení s ust. § 12 nařízení vlády č. 4/2000 Sb., neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům, uvedl Nejvyšší správní soud, má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami mohou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též s přihlédnutím k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 5. 1998 sp. zn. Pl. ÚS 34/97 (publikovaný pod č. 152/1998 Sb.), ve kterém se uvádí, že pozemkové úpravy ve své většině nepředstavují vyvlastnění vlastnického práva v pravém slova smyslu, protože v podstatě se jedná o hromadnou dobrovolnou směnu vlastnických práv dotčených vlastníků. Nicméně, pro tu skupinu vlastníků, která s prováděnými úpravami nesouhlasí, jsou ústavní pravidla platná pro vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva krajním kritériem ochrany jejich vlastnictví. Ústavní soud v uvedeném nálezu dále konstatoval, že pozemkové úpravy se provádějí ve veřejném zájmu, na základě zákona a je na příslušných orgánech, aby - ve smyslu článku 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod - striktně zajistily právo na adekvátní náhradu. Nejvyšší správní soud k tomu dodal, že adekvátní náhradou se v případě provedených pozemkových úprav rozumí scelené vyčleňované pozemky, které jsou přiměřené co do ceny, vzdálenosti a výměry, pokud odpovídají závazným požadavkům § 12 nařízení vlády č. 4/2000 Sb.

Ústavní stížnost, která byla proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu podána Ústavní soud usnesením ze dne 25.10.2007, č.j. III. ÚS 1439/2007 odmítl jako nedůvodnou, když neshledal, že by v činnosti jednajících orgánů došlo k porušení ústavně zaručených základních práv nebo svobod stěžovatelů, v projednávané věci stěžovateli konkrétně namítanému porušení čl. 11 Listiny.

V dané věci byl dán veřejný zájem na provedení komplexní pozemkové úpravy, a to velmi zásadní, neboť jejím smyslem bylo obnovit území zdevastované podvodní v srpnu 2002 a dalším zničujícím povodním zabránit. Významnou součástí návrhu pozemkové úpravy je vzhledem k nutnosti nápravy popovodňových škod v řešeném území plán společných zařízení a to zejména pokud jde o zlepšení vodního režimu území vč. kvality povrchových a podzemních vod, řešení vodohospodářských poměrů vč. povodňové ochrany a ochrany vodních zdrojů. Na tato opatření navazuje např. zajištění ekologické rovnováhy přírodního prostředí, zpřístupnění pozemků apod. Z celkové koncepce pozemkové úpravy vyplývá nemožnost zřízení věcného břemene, jak je navrhuje žalobkyně, neboť zřízená společná zařízení a jejich údržba by vlastnictví žalobkyně omezovala více, než tento institut připouští a

stejně tak ze strany společností provádějících údržbu těchto zařízení, by bylo problematické si neustále vyžadovat souhlas žalobkyně se vstupem na pozemek. Podle § 12 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách společná zařízení realizovaná podle schváleného návrhu vlastní obec, v jejímž obvodu se nacházejí a to právě z toho důvodu, aby nedocházelo k prohlubování nežádoucího stavu, kdy pozemek a stavbu vlastní dva různé subjekty. Proto je pozemek, v němž je umístěno společné zařízení, navržen do vlastnictví vlastníka společného zařízení.

Soud také poukazuje na to, že komplexní pozemková úprava byla provedena na žádost vlastníků dotčených pozemků a předložený návrh úpravy byl odsouhlasen vlastníky 99,8 % z celkově řešené výměry půdy pozemků, která činila 864,2798 ha a i na to, že žalobkyně v průběhu řízení nevyjadřovala žádný zásadní nesouhlas s prováděnou úpravou, ani v zákonem stanovené lhůtě dle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách neuplatnila žádné připomínky k vystavenému návrhu a v průběhu řízení několikrát uvedla, že s výsledkem pozemkových úprav v zásadě souhlasí. Je nutno konstatovat, že provedení pozemkové úpravy bylo s ohledem na její rozsáhlost a množství účastníků velmi náročné a že správní orgány i zpracovatelé komplexní pozemkové úpravy se maximálně snažily vyjít vstříc žalobkyni při objasnění sporných otázek. Soud dospěl k závěru, že ke zkrácení práv žalobkyně postupem správních orgánů ani vydaným rozhodnutím nedošlo, její právo na adekvátní náhradu bylo zajištěno ve smyslu shora citovaných závěrů Nejvyššího správního soudu a nelze přehlédnout ani fakt, že komplexní pozemková úprava byla plánována a provedena i k prospěchu žalobkyně.

Městský soud v Praze tedy neshledal důvodnými námitky vznesené žalobkyní v podané žalobě, a proto z výše uvedených důvodů rozhodl o zamítnutí podané žaloby podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce ve věci samé úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze kasační stížnost, a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle ustanovení § 105 odst.2 s.ř.s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 7. 6. 2011

JUDr.Hana Veberová
předsedkyně senátu